

Predikatie over Zondag 21 H.C.
door eerwaarde heer D.J. van Keulen
Vrije Oud Gereformeerde Gemeente
Aalburg – 11 januari 2015

Zingen Psalm 147 : 1.

Geloofsbelijdenis: Twaalf Artikelen.

Zingen Avondzang : 7.

Schriftlezing Matthéüs 16 vers 1 t/m 20

1 En de farizeeën en sadduceeën tot Hem gekomen zijnde en Hem verzoekende, begeerden van Hem dat Hij hun een teken uit den hemel zou tonen.

2 Maar Hij antwoordde en zeide tot hen: Als het avond geworden is, zegt gij: Schoon weder, want de hemel is rood.

3 En des morgens: Heden onweder, want de hemel is droevig rood. Gij geveinsden, het aanschijn des hemels weet gij wel te onderscheiden, en kunt gij de tekenen der tijden niet onderscheiden?

4 Het boos en overspelig geslacht verzoekt een teken; en hun zal geen teken gegeven worden dan het teken van Jona, den profeet. En hen verlatende, ging Hij weg.

5 En als Zijn discipelen op de andere zijde gekomen waren, hadden zij vergeten broden mede te nemen.

6 En Jezus zeide tot hen: Ziet toe, en wacht u van den zuurdesem der farizeeën en sadduceeën.

7 En zij overlegden bij zichzelf, zeggende: Het is omdat wij geen broden mede genomen hebben.

8 En Jezus dat wetende, zeide tot hen: Wat overlegt gij bij uzelfen, gij kleingelovigen, dat gij geen broden mede genomen hebt?

9 Verstaat gij nog niet? En gedenkt gij niet aan de vijf broden der vijfduizend mannen, en hoevele korven gij opnaamt?

10 Noch aan de zeven broden der vierduizend mannen, en hoevele manden gij opnaamt?

11 Hoe verstaat gij niet dat Ik u van geen brood gesproken heb, als Ik zeide dat gij u wachten zoudt van den zuurdesem der farizeeën en sadduceeën?

12 Toen verstonden zij dat Hij niet gezegd had dat zij zich wachten zouden van den zuurdesem des broods, maar van de leer der farizeeën en sadduceeën.

13 Als nu Jezus gekomen was in de delen van Cesaréa Filippi, vroegde Hij Zijn discipelen, zeggende: Wie zeg-gen de mensen dat Ik, de Zoon des mensen, ben?

14 En zij zeiden: Sommigen: Johannes de Doper; en anderen: Elía; en anderen: Jeremía, of een van de profeten.

15 Hij zeide tot hen: Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?

16 En Simon Petrus antwoordende zeide: Gij zijt de Christus, de Zoon des levenden Gods.

17 En Jezus antwoordende zeide tot hem: Zalig zijt gij, Simon Bar-Jona; want vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader, Die in de hemelen is.

18 En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn gemeente bouwen, en de poorten der hel zullen dezelve niet overweldigen.

19 En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn.

20 Toen verbood Hij Zijn discipelen, dat zij iemand zeggen zouden dat Hij was Jezus, de Christus.

Gebed.

Zingen Psalm 133 : 1 en 3.

Zondag 21 van de Heidelberger Catechismus, gemeente, is aan de orde van behandeling.

54. Vr. Wat gelooft gij van de heilige, algemene Christelijke Kerk?

Antw. Dat de Zone Gods uit het ganse menselijk geslacht Zich een gemeente, tot het eeuwige leven uitverkoren, door Zijn Geest en Woord, in enigheid des waren geloofs, van den beginne der wereld tot aan het einde vergadert, beschermt en onderhoudt; en dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven.

55. Vr. Wat verstaat gij door de gemeenschap der heiligen?

Antw. Eerstelijk, dat de gelovigen, allen en een iegelijk, als lidmaten aan den Heere Christus en al Zijn schatten en gaven gemeenschap hebben. Ten andere, dat elk zich moet schuldig weten zijn gaven ten nutte en ter zaligheid der andere lidmaten gewilliglijk en met vreugde aan te wenden.

56. Vr. Wat gelooft gij van de vergeving der zonden?

Antw. Dat God om des genoegdoens van Christus wil al mijn zonden, ook mijn zondigen aard, waarmede ik al mijn leven lang te strijden heb, nimmermeer wil gedenken, maar mij uit genade de

gerechtigheid van Christus schenkt, opdat ik nimmermeer in het gericht Gods kome.

Om met Gods hulp en onder de inwachting van Zijn Heilige Geest stil te staan bij drie gedachten.

- 1^e. De heilige Kerk.
- 2^e. De heilige liefde.
- 3^e. De heilige oorlog.

Gemeente, de godsdienst in de dagen van de Heere Jezus had een probleem met Hem. Ze vonden Hem niet zo goed bij hen passen. Hij viel uit de toon. Hij ging een geheel eigen weg. Ja, dat zat ze dwars en dat stak ze, dat die Heere Jezus Christus Zich niet aanpaste aan hun ideeën, aan zoals zij dachten dat de godsdienst ingericht moest worden, aan de manier waarop zij dachten dat God geëerd zou moeten worden. Nee, de Heere Jezus Christus ging een andere, een geheel eigen weg. En wat komt die godsdienst openbaar wat ze is. De Heere Jezus zegt: “U weet alles, maar Mij kent u niet. U weet alles van de natuur. U weet alles van de theologie. Maar Ik ben voor u een vreemde. Ge kunt de tekenen der tijden niet onderscheiden. De vervulling van Gods Woord, waarvan u zegt dat u het gelooft, staat voor u. En de enige Bron van zaligheid vertoont Zich aan u, en uw hart ontbrandt in vijandschap tegen Mij. Ge zijt een boos en overspelig geslacht”. De Heere Jezus zet de godsdienst te kijk zoals ze is. Ofwel, het is een godsdienst zonder God. Het is een godsdienst waar God niet in geëerd wordt. Het is een godsdienst van de farizeeën en saduceeën waarin de mens in het middelpunt staat, het alles om de mens draait, de verheerlijking van het eigen ik.

Nou, wat lijkt het veel op de godsdienstigheid van onze dagen. Wat lijkt het veel op de theologie waar wij in ondergedompeld worden in de geest die door de kerken waait. Want ook de kerken zijn niet vrij van de slag van de verlichting, waar de mens in het middelpunt gesteld wordt, waar het om ons gaat. Maar waar, inderdaad net als bij die farizeeën en saduceeën, Jezus dood moet, omdat die Heere Jezus heel ons bestaan, ook heel ons kerkelijk bestaan op z'n kop zet. Alles wordt zo anders als Hij Zijn licht laat schijnen in Zijn woord dat Hij spreekt.

De farizeeën en de saduceeën koesterden een diepe haat tegen de Heere Jezus Christus. En ze toonden daarin dat ze gevallen mensenkinderen waren. Want gevallen mensenkinderen zijn blind voor de waarheid, blind voor deze Persoon, die Gave Gods Die uit de

hemel gekomen is. Hij van Wie gezegd is: geen andere Naam onder de hemel tot zaligheid gegeven.

Weet u, die farizeeën en die saduceeën dachten institutioneel. Die zagen de kerk als een instituut, als een of ander wiskundig bouwwerk dat met regels en wetten is in te richten. Maar de Heere Jezus Christus ziet de ware Kerk, de enige Kerk, die alles wat wij kerk noemen overstijgt, als een lichaam, een orgaan waar de liefdewet regeert, waar de liefde tot God en tot de naaste, waar dat de dienst uitmaakt.

Ja, die farizeeën en die saduceeën worden te kijk gezet. En wat dacht u, wordt in onze dagen in kerkelijk Nederland de zaak ook niet te kijk gezet! Heb je ooit gehoord van wat zich heden ten dage in kerkelijk Nederland afspeelt? Kwam dat vroeger voor in zo'n groot aantal? Is het niet duidelijk in onze dagen dat de Heere in dat instituut aan het blazen is! Dat alles openbaar gemaakt wordt wat het nu werkelijk is. Wat heeft het nog van doen met die ware Kerk, die enige Kerk, die Kerk van de ware Christ-gelovigen?! Leer er alstublieft uit dat het lidmaatschap van een aardse kerk u niet zaligen kan. O, wat is in onze gezindte de roomse gedachte ingedrongen: als ik maar lid ben van de kerk; als ik maar gedoopt ben in de Naam van de drie-enige God; als ik maar belijdenis heb gedaan; als ik mijn afdrachten maar heb gedaan; als ik maar een vroom en godsdienstig leven heb geleefd.

Och, er waren er in de dagen van de Heere Jezus zovelen die zo leefden. En de farizeeën en die saduceeën zullen wel gezegd hebben: "Vrede, vrede en geen gevaar, want je geeft flink in de offerkist, je komt trouw naar de tempel en naar de synagoge. Het komt best in orde". Dat is in onze dagen de tendens, de gang van zaken. En de Heere Jezus maakt de boel openbaar. De tekenen der tijden. Het is een ernstige zaak. Er staat wat te gebeuren. God staat te komen om te oordelen. En wat zal er dan nog voor waarde gehecht kunnen worden aan een of ander lidmaatschap! Wat zat dat betekenen, als dat grote gericht losbreekt over de aarde, als u en ik moeten verschijnen voor het aangezicht van de levende God, en we zullen rekenschap moeten geven van al onze daden, hetzij goed, hetzij kwaad! Ja, als we rekenschap moeten geven van die ene daad. Laat ik het zo mogen vragen. Dat is de zaak waar het over loopt. Wat hebt u nu eigenlijk met die Heere Jezus Christus gedaan? Wie is Hij voor u geweest? Heeft Hij de hoogste plaats in uw bestaan ingenomen? Het is van tweeën één: of als de farizeeën en de saduceeën in haat ontbranden tegen Hem, alles in het werk stellen om Hem buiten de deur van je bestaan te houden, om Hem te doden, om Zijn mond dicht te laten wezen; of alles in het werk te stellen om

niet uit genade zalig te worden; of er voor ingewonnen door een Goddelijk werk in je leven, ingewonnen voor die waarheid die je toch duizelen doet. Ja, dat snap je toch zelf, dat kan toch geen mens bedenken! Geloof u wel? Dat kan toch geen mens bedenken! Die Heere Jezus Christus, waar nu die farizeeën en die saduceeën van zeiden: “Wat is er nu eigenlijk voor bijzonders aan Hem? Hij moet maar eens een teken doen”. Het teken van Jona was ze gegeven. Maar Hij moet maar eens een teken doen. Heel Zijn leven was één groot teken. Maar ze waren er blind voor. En bij Petrus zijn de ogen open gegaan. En Petrus zegt: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God”.

Kijk, nu geloof ik één ding best wel. Dat u dat allemaal zult toestemmen. U zult allemaal wel bekennen en belijden: “Hij is de Christus, de Zoon van de levende God”. Maar weet u wat er in die belijdenis opgesloten ligt? En dat komt in de Heidelberger ook aan de orde. Er ligt in die belijdenis opgesloten: “Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God, voor mij”. Tot mijn heil en tot mijn zaligheid, tot mijn eeuwig geluk. De Heere Jezus zegt: “Vlees en bloed hebben u dat niet geopenbaard”. Dat komt uit vlees en bloed niet op. Welnee. Vlees en bloed denkt altijd verstandelijk, denkt altijd wiskundig, probeert met het beperkte verstand te doorgroeven wat van God is. Daarom wordt er ook niet gevraagd in Zondag 21: “Wat ‘denkt’ gij, of wat hebt u voor wetenschap?” Nee: “Wat gelooft gij?”

Mag ik nu eens stilstaan bij dat woordje “geloof”? Is dat in uw leven een realiteit? Dat dat geloof nu gedurig dwars in gaat tegen al uw redeneren en tegen al uw denken? Dat dat geloof een zaak is dat niet is na te rekenen. Dat dat niet in onze wiskundige formules is te vangen en te begrijpen. Dat geloof is zo’n wonderlijk ding, waar Luther van zegt: “Hoe minder ik het zie, hoe meer ik het geloof”. Dat gaat toch tegen alle rationele gedachten in! Je zou toch zeggen: “Dat houdt toch geen mens vol!” Maar de Heilige Geest moet het maar werken in het hart, dat ware zaligmakende geloof. Je moet dat geloof maar deelachtig worden. Maar leren kennen dat je temidden van je eigen zonden en schuld het toch bij de troon van Gods genade blijft zoeken. Je moet het maar meemaken in je leven dat je in weerwil van alles blijft roepen om het bloed der verzoening. Je moet het maar meemaken in je bestaan, dat je ondanks al de fluisteringen van de duivel in je ziel en ondanks al de gedachten die je zelf koestert, ondanks al je gewetenswroeging en je gewetensvragen. Het moet je maar gebeuren dat je vasthoudt, door dat ware zaligmakende geloof, aan die enige gerechtigheid van de Heere Jezus Christus. Je moet het maar meemaken in je leven dat je in de weg van dat ware geloof al je noden en al je zorgen gedurig aan de

Heere klaagt. Dat al de mensen om je heen misschien wel zeggen: "Het is gebeurd met je, het is gedaan, er komt geen oplossing en er komt geen uitkomst". Maar dat je op God blijft staren. Dat je blijft zeggen: "Zelfs in de dood uitkomst tegen de dood bij Hem". En dat je het meemaakt in je leven dat God een God van wonderen is. Dat Hij Zich niet laat narekenen. Dat de Heere Zich niet aanpast aan onze formules en onze gedachten, maar dat Hij Zijn eigen Goddelijke gang gaat.

Ja, kijk, het is in de geschiedenis gebeurd dat de mensen 'geloofden' in de roomse kerk. Nou, dat wordt zachtjesaan wel minder door alles wat er openbaar komt. Het is ook in onze gezindte geweest 'gelooven in de kerk'. Het daar van verwachten ofzo. Maar hier staat: "Wat gelooft gij van de heilige, algemene, christelijke Kerk?" Dus het gaat over de christelijke Kerk. Wat betekent dat? Let op dat woord 'christelijk'. Dat is een afgeleide van de Naam Christus. En die christelijke Kerk heeft één Hoofd, de Heere Jezus Christus. En die christelijke Kerk is het lichaam van die Heere Jezus Christus. In die christelijke Kerk wil er maar Eén heerschappij voeren. Dat is die Heere Jezus Christus. Bovendien, zoals die Naam Christus Gezalfde betekent, zo is ook die christelijke Kerk een gezalfde Kerk. Gezalfd met de werking en de leiding van God de Heilige Geest. Die Geest waar het Woord van zegt: "Die in al de waarheid leidt", om te verstaan de diepten Gods zelfs, wat geen mens kan bedenken, maar die God openbaart. Zo zegt de Heere Jezus het tegen Petrus: "Vlees en bloed heeft u dat niet geopenbaard, maar Mijn Vader Die in de hemelen is". Ja, de discipelen vroegen eens aan de Heere Jezus: "Hoe kan dat nu? Waarom spreekt U nu steeds door gelijkenissen?" En dan zegt de Heere Jezus: "Het is u gegeven te verstaan de verborgenheden van het Koninkrijk". Voelt u met mij mee, als de Heere Jezus dat zegt: "Het is u gegeven", dan is het anderen dus niet gegeven. Hoe kunnen die twee elkaar ooit nog begrijpen! Eén die het gegeven is en één die het niet gegeven is. Eén die in het geloof spreekt en één die uit de rede spreekt. Die komen toch nooit te samen. Daar scheiden ook de wegen. Laat ik het zo zeggen. Dat is de praktische toepassing daarvan. Sta je al alleen? Ben je al apart komen te staan? Dat je zegt: "Is nu de hele wereld gek, of ben ik het?" Dat de mensen je niet meer begrijpen. Dat je over dingen spreekt, waarvan ze zeggen: "Nou, wat dat toch is? Dat is zeker een of ander mystiek iemand. Die is zeker overgevoelig. Die is het naar het hoofd geslagen ofzo". Ze maken je voor alles uit. Reken er goed op.

Wat gelooft gij van de christelijke Kerk? Er is maar één Kerk. Ofwel, er is maar één Kerk die ook werkelijk Kerk genoemd kan worden,

die de naam van Kerk verdient. Dat is dat volk, dat lichaam, dat orgaan wat door God Zelf tot die belijdenis geroepen wordt, die in die christelijke Kerk de hoofdtoon wil voeren.

Die Kerk is ook heilig. Nee, dat betekent niet dat de leden van die Kerk een zondeloos en onberispelijk leven leiden. Dat betekent het niet. Het is ze trouwens tot groot verdriet, hoor. Dat doet pijn in je geweten, in je hart, dat je er achter komt dat het maar niet opknapt. Nee, heilig betekent niet dat wij zo goed zouden zijn, dat wij ergens prat op zouden kunnen gaan. Weet u wat heilig betekent? Apart! Nu zei ik daarnet: “Heb je het meegemaakt dat je alleen bent komen te staan?” De mensen begrijpen je niet meer. Maar in het woordje “heilig” ligt verklaard dat God Zijn volk ook apart zet, er uit haalt.

En die Kerk is niet alleen heilig. Die is ook algemeen. Nou, dat neemt je alles uit handen wat je nog aan goede gedachten koestert van een of ander kerkverband wat door óns is gesticht. Algemeen betekent: over het rond der aarde is die christelijke Kerk in haar hart exact hetzelfde.

Nee, vergeet het maar, hoor, dat die die niet in Nederland woont nooit zalig kan worden. Vergeet het maar, hoor, dat die die niet tot uw of mijn kerkverband behoort nooit zalig kan worden. Vergeet het maar. Ga maar niet langer prat op die naam die op je formulier staat genoteerd. Nee, de Heere vergadert Zijn Kerk uit al de windstreken der aarde. Algemeen betekent niet, zoals in onze dagen algemeen betekent: nou ja, alles kan er wezen, alles is mogelijk ofzo. Nee, algemeen ziet op de uitgestrektheid. Dat is het wonderlijke van deze Kerk. Ze kan blank zijn. Ze kan zwart zijn. Ze kan geel zijn. Ze kan rood zijn. Rijk of arm. Waar ze zich ook bevindt. Maar zodra ze tot elkaar komen, zijn ze het over één zaak hartelijk eens. Alleen het bloed van Jezus Christus, Gods Zoon, reinigt van alle zonden.

Wat gelooft gij van de heilige, algemene christelijke Kerk? Ja, want het is ook moeilijk te begrijpen die Kerk. Die Kerk die gemarteld wordt, die opgejaagd wordt, die gedood wordt in Irak, in Syrië, vervolgd in Noord Korea. Die opgejaagd wordt op zovele plaatsen in de wereld. Die Kerk die in de gevangenis zat onder het oude Sovjet-regime. Die Kerk die uitgeroeid is door de eeuwen heen, waar het bloed der martelaren het zaad der Kerk bleek te wezen. Dat kun je toch niet narekenen met je menselijk verstand! Wie wil er nu lid worden van een Kerk die uitgemoord wordt?! Maar dat werd door Gods Heilige Geest gebruikt. Ze werden er naar toe getrokken, en ze moesten tot diezelfde belijdenis komen.

Wat gelooft gij van die Kerk? Nou, dan is het antwoord: “Dat de Zone Gods...” Wat een kostelijke insteek! De Zone Gods. Die Die de hulde en de eer verdient, Die krijgt ook de hulde. Die wordt als

eerste genoemd. Die heilige, algemene christelijke Kerk, die is niet van ons, die is van Hem. De Zone Gods uit het ganse menselijk geslacht Zich een gemeente tot het eeuwige leven uitverkoren heeft. Ziet u dat? Vindt u dat geen opmerkelijke zaak? We hebben toch geleerd: het is de Vader Die verkiest; het is de Zoon Die verlost. Ziet u hoe één die drie-enige God is! Dat dat verkiezend werk van de Vader niet buiten de Zoon om gegaan is, maar dat Hij totaal betrokken geweest is bij dat verkiezend werk des Vaders. Hij heeft Zich uit het ganse menselijk geslacht een gemeente tot het eeuwige leven uitverkoren. Een gemeente, dat ziet op de veelheid, op de reikwijdte, op de ruimte die daar is in het Goddelijk hart. Dat ziet op dat getal dat niemand tellen kan, die kleinen en die groten die onderhand voor God zullen staan. Een gemeente tot het eeuwige leven uitverkoren. Ziet u dat? Waar is die uitverkiezing nu op gericht? Wel, om die gemeente het eeuwige leven te geven. Daar is het op gericht. Tot het eeuwige leven uitverkoren.

Nee, dat kan geen kerkleider u geven. Ja, ik weet het wel, de paus zegt natuurlijk: "Die is zalig en die is zalig". Dat kan hij wel zeggen, maar het heeft geen enkele zin. Er verandert aan die staat van die gestorvene helemaal niets meer. De roomse kerk kan wel zeggen: "Een poosje in het vagevuur. Laat je familie maar veel kaarsjes kopen en kaarsjes branden, dan komen ze vanzelf in de hemel", ofzo. Dat is allemaal leugen, allemaal bedrog. Er is er maar Eén Die het eeuwige leven kan geven en dat is de Zone Gods. Wat een ontären van God dat een mens zichzelf die macht aanmeet en dat een mens zich daarop beroemt dat hij dat doen kan, dat een institutionele kerk dat durft te zeggen: "Dat kunnen wij bepalen of iemand zalig is of niet".

Maar dichterbij, in onze gereformeerde gezindte! O ja, wat is het naar links en naar rechts erg, als aan de linkse kant zowat van iedereen wordt gezegd: "Ach, die is gelukkig goed afgestorven, die is gelukkig boven". Wie bepaalt dat? Alleen de Zone Gods! Verkoren tot het eeuwige leven. Het is een ontären van God.

Maar ook aan de rechtse kant. Als we bij alles maar vraagtekens zetten en het nooit willen geloven en het nooit willen overdenken dat er een mens zalig zou kunnen worden. Ook dat is een ontären van God.

Wat moeten we dan? Weet u wat we moeten doen? Dat zou al een hele zegen wezen voor ons vandaag. Die zaak eens een keertje in Zijn handen laten en eens ophouden met dat zelf ter hand te nemen. Hij heeft tot het eeuwige leven een gemeente verkoren. Dat betekent aan de ene kant dat die die niet verkoren is, ook nooit tot dat eeuwige leven zal komen. Maar dat betekent aan de andere kant,

dat al diegenen die verkoren zijn, dat er daar niet één van gemist zal worden en er niet één verloren zal gaan.

Ja, zegt u, daar heb je het nu weer. Dan zal ik toch moeten weten of ik verkoren ben. Is dat zo? Is dat de zaak die in het Woord aan de orde gesteld wordt? Zoek eerst eens uit of u uitverkoren bent, en ga dan eens in op de roeping die tot u allen klinkt? Nee, de verborgen dingen zijn voor de Heere, en de geopenbaarde dingen zijn voor ons en onze kinderen. Laat dat aan Hem. Of doe zoals die vrouw. Dat is toch wel aandoenlijk. Ze zat er erg mee: "Als ik nu niet verkoren ben". En weet u wat ze aan de Heere vroeg? "Als ik nou niet uitverkoren ben, Heere, wil U er mij dan vandaag nog bij zetten?" Nee, ik kan er geen grond voor vinden in de Schrift. Maar ik vind het wel aandoenlijk. Vindt u niet? Als die zaak maar wege gaat. Als dat maar nood is in je bestaan. Als je het maar moet weten of je er bij mag horen. Want daar komt het ook op aan in dat antwoord. Dat weten. Dat persoonlijk. Hij heeft uit dat ganse menselijk geslacht een gemeente tot het eeuwige leven verkoren. Door Zijn Geest en Woord in enigheid des waren geloofs, van den beginne der wereld tot aan het einde vergadert.

Hoe komt die verkoren Kerk tot de kennis der zaligheid? Door Zijn Geest en Woord. Vergeet dus al die mystiekerie en al die gevoeligheden, die geen grond vinden in de Schriften. Altijd in de weg van het Woord. De weg die de Heere houdt met een mens, is een weg die vast ligt in de Schriften. Want dat Woord van God, daarvan zal geen tittel of jota in eeuwigheid verloren gaan. En er is, als de gevoeligheid in je bestaan is overgewaaid, is er maar één vastigheid over in het bestaan: als je je nu met al je krachten mag houden aan dat onveranderlijk, eeuwig hetzelfde blijvende spreken des Heeren. Als je toch je bestaan, door de werking van Gods Geest, in dat Woord terug mag vinden. Dat Woord dat tot ons allen klinkt. Dat Woord dat over de hoofden heen waait. Dat Woord dat langs de rugen af glijdt. Maar dat Woord dat ze ook in het hart treft, ze raakt. Dat Woord dat zijn kracht doet door de werking van Gods Geest, de mens in beweging zet, en de mens niet tot rust laat komen voordat de rust gevonden is in de Persoon van de Middelaar, het Hoofd van die Kerk. Daar zie je ook weer aan hoe het gesteld is met de theologie van onze dagen. "Die tranen heb je niet van jezelf. Die zucht heb je niet van jezelf. Dat is een Godswerk, hoor". En er wordt op een traan gerust, en er wordt op een zucht gerust, en er wordt op een aandoenlijkheid gerust. Maar hier wijst de Heidelberger de enige grond aan. Weet u hoe? Er staat: "In enigheid des waren geloofs". Ofwel, dat is over de hele wereld, en door de hele wereldgeschiedenis heen in Gods Kerkvergaderend werk, altijd hetzelfde.

Enigheid des waren geloofs. Daar vindt dat volk elkaar in, in die enige gerechtigheid van de Heere Jezus Christus, die ze bij Gods mond vandaan is toegezegd, toebedeeld, toegepast aan hun arme hart.

Van den beginne der wereld tot aan het einde vergadert. Ziet u dat? Dat is toch ook een zaak om even op te letten. God is geen God Die bezig is om af te stoten. Nee, nee dat ontnemt ons alle grond om te denken: "Maar ik bid al zo lang, en ik roep al zo lang, en ik hoop al zo lang", enzo. Dat zijn onze gedachten over een taaie God. Nee, God vergadert. De Heere is bezig mensen te redden. Daarvoor wordt de wereldgeschiedenis geschreven, dwars door al die ellende van onze tijd heen. Waar de wereld in brand staat, gaat deze beweging van God door. Hij vergadert. Hij brengt tot de Zone Gods. Hij brengt tot die enige Grond van zaligheid, door Zijn Geest en door Zijn Woord. Daarom wordt er ook vanmiddag nog gepreekt. Wat denkt u eigenlijk van die prediking? Wat gelooft u eigenlijk dat God doen kan op die prediking? Wat verwacht u eigenlijk van God onder de prediking door Zijn Geest en Woord? "Doe het ook aan mij, Heere, doe het ook aan mij". Ben je jaloers op die die spreken van het geluk dat zij kennen mogen? Van die vrede en gemeenschap met God gewagen. Ben je jaloers op die die opkomen uit het werk Gods in hun bestaan? "Als dat toch eens in mijn leven gebeuren mag!" Zit je dan biddeloos in de kerk? Of ben je worstelende aan de troon der genade, terwijl God Zelf onder de prediking van het Woord met u worstelt en het u vraagt: "Kies dan toch heden wie gij dienen zult. Is Baäl god of is de Heere God?" Als telkens opnieuw die roepstem tot u klinkt: "Komt herwaarts tot Mij, vermoeiden en belasten, Ik zal u rust geven".

Vergadert, beschermt. Ziet u dat? U zegt: "Maar ze worden uitgemeord in Irak". O ja? Wordt daar de ziel gedood? Vreest niet voor hen die het lichaam kunnen doden. Vreest veel meer Hem Die beide, lichaam en ziel, kan verderven in de hel. Ja, het zal een akeleige dood zijn, hoor, als je daar wordt uitgemeord door de jihadstrijders. Maar wat een heerlijkheid wacht er achter die dood. Wat een heerlijk ontwaken in de hemel der hemelen. Die die daar zijn, die verlangen niet meer terug, hoor. Dan moet nog de vijand van Gods volk helpen om het huis daar boven vol te maken. Dat is wat! Als ze in al hun haat en vijandschap tegen God nog Zijn dienstknechten moeten wezen. Als de Heere het Zelf in Zijn Woord zegt, ook over zulken: "Hoe kostelijk is in de ogen des Heeren de dood Zijner gunstgenoten".

Weet u wat gevaarlijker is? Dit is veel gevaarlijker: de dwaalleer, de nieuwe theologie. De nieuwe theologie die ons kerkelijk leven in

Nederland bezet houdt. Die is veel venijniger, veel sluipender. Hoe ben je daar tegen bestand? Het klinkt zo aardig. Het lijkt er zo op. Het raakt er zo aan. Maar het is het net niet.

Hij beschermt. Hoe kan ik mij ooit bij de waarheid houden? Hoe zal ik mij staande kunnen houden en niet mee glijden in de afgang van die leer? Hij beschermt! Ziet u dat? Dat betekent: Hij staat wakend om ze heen, Hij houdt Zijn eigen werk in stand. Hij bewaart dat waar Hij Zelf Zijn dure hartenbloed voor gegeven heeft. Daar is die prijs te kostbaar voor geweest.

Hij beschermt en onderhoudt. Ook dat nog. Je zegt: "Ik krijg geen voedsel. Het is zo'n kaalslag". Ben je van honger omgekomen dan? Heeft de Heere geen manna in de woestijn laten regenen. Ook in de geestelijke woestijn. Heeft de Heere niet gemaakt dat de kwakkels zomaar voor je voeten vielen? Dat je uit het overgeschoten koren wat lezen mocht. Dat je hier en daar nog wat op mocht luisteren. Dat de Heere je bovenal uit Zijn eigen Woord onderwees. Onderhoudt. Dat betekent: ze krijgen de voeding die ze nodig hebben. Ook in geestelijk opzicht geldt van al Gods volk: uw brood is zeker en uw water is gewis. En Hij maakt dat ze teerkost op de levensweg krijgen.

En nu de zaak. De zaak die niet in theorie te vangen is, maar die aankomt op de levende praktijk. Wat gelooft gij van de heilige, algemene christelijke Kerk? Dit kunt u pas geloven, zegt de Heidelberger, als u daarvan een levend lidmaat bent en eeuwig zult blijven.

Bent u een levend lidmaat? Bent u het lichaam van Christus? Is Hij uw Hoofd? Wat gelooft gij van de heilige, algemene christelijke Kerk? Dat is een Kerk van bloed. Een Kerk die gewassen is met dat bloed. Een Kerk die getekend is door dat bloed. Wat weet u van het bloed van de Heere Jezus Christus? Heel de Schrift, van a tot z, wijst op dat bloed, op die bloedtheologie, en dat alleen vrede gevonden wordt in de kennis aan dat bloed. Wat weet u er van? Bent u een levend lidmaat? Opmerkelijk dat dat er bij staat: een 'levend' lidmaat. Geen dood lidmaat. Geen lidmaat waarbij het ergens in de schemer of in een achteraf kamertje is gebeurd, waar het zomaar in nevelen gehuld is gebleven: "Ik hoop maar dat er wat gebeurd is, maar ik weet het ook niet". Zoiets. Welnee. Een levend lidmaat, dat is er een die er kennis aan heeft. En wat is een levend mens? Dat is een mens met een kloppend hart. Dat is een mens met gedachten, een mens met gevoel. Wat betekent dat, een levend lidmaat? Daar is de totale mens bij betrokken. Dat is een weten met het hart. Dat is een weten met het hoofd. En dat is een weten met al de gevoeligheden van het menselijk bestaan. Dat is het kennen van God in Zijn liefde, in de Heere Jezus Christus.

Daarvan een levend lidmaat 'ben'. Ziet u dat? Er staat niet: "Ik voel dat ik er een lidmaat van ben". Of: "Ik hoop dat ik er een lidmaat van ben". Nee, dit gaat over weten, gelovig weten. Dat is bij God vandaan. Daarom zei ik u: het is zo belangrijk dat God Zijn volk onderwijst door Geest en Woord. Want als inderdaad die emotie en die gevoeligheid is weggedreven, kun je dan nog geloven een levend lidmaat te zijn? Je zult het maar niet meer voelen. Het zal maar een kaalslag wezen in je bestaan. Het zal er maar arm aan toe gaan. Je zult maar met Ruth mee over de stoppels staan te kijken en er kunnen geen aren meer gelezen worden. Hoe moet dat zijn? Hoe moet dat gaan? Nou, door Geest en Woord. Dat je je hecht, vast houdt aan dat ontwijfelbare Woord van de levende God.

Gij zijt de Christus. Ziet u dat? Petrus zegt niet: "Ik ben dit of dat". Helemaal niet. Dat kan schommelen en dat kan onderuit vallen, dat kan onderuit gehaald worden door al de machten om ons heen. Maar Hij blijft Dezelfde. Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God. En met Zijn bloed- en kruisverdiensten heeft Hij de zaligheid van Zijn Kerk in handen. En Hij heeft hun namen geschreven in Zijn hart, en daar kunnen ze nooit meer uit. Het zal je maar toegezegd zijn, dat Gods Geest dat in je leven gewerkt heeft. Het zal je maar toegezegd zijn: "Ik voor u, daar gij anders de eeuwige dood had moeten sterven". Het zal je maar toegezegd zijn bij God de Vader vandaan: "Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde, daar-om heb Ik u getrokken met koorden van goedertierenheid". Het zal je maar toegezegd zijn: "Ik zie geen zonde en geen overtreding meer. Ik heb al uw zonden achter Mij geworpen in een zee van eeuwige vergetelheid". Je moet het maar meemaken. Dat noemden ze vroeger de vierschaar. Of dat nu een moeilijk woord is of niet, ik geloof het niet. Als je het beleeft, is het zo moeilijk niet meer. Dan gaat het alles vanzelf. Je bent er in betrokken. Daar hadden ze het vroeger over. Dat is de gevoelige openbaring van de Borg aan het hart. Dat is de gevoelige kennisname van het werk der verzoening, van wat dat Hoofd van de christelijke Kerk heeft gedaan. De Zone Gods Die Zijn eigen arbeid je toeschikt: "Ik voor u".

En dat ik daarvan een levend lidmaat ben en eeuwig zal blijven. Ik weet het wel, dat in de gang van het geloof het o zo donker kan wezen. Ik weet het wel dat alles op de tocht kan staan. Maar hier spreekt het geloof. Niet onze gedachten. Niet onze gevoeligheden of ongevoeligheden. Maar hier spreekt het geloof.

En eeuwig zal blijven. Ziet u dat? Is dat de taal van het geloof die u in weerwil van alles mag uitdrukken? Is dat u van God geleerd? Denkt u dat Hij, wat Hij eens begonnen heeft, niet zal voleindigen tot op de dag van Jezus Christus?! Welnee, daar is Zijn bloed te

kostbaar voor geweest. Daar is Zijn arbeid te zwaar voor geweest. Daar is de verkiezing te gewichtig voor. De Heere zal Zijn eigen eer er in zoeken, en de duivel zal het nooit meer winnen, tot in alle eeuwigheid toe niet. O nee, hij heeft het voorzien op die Kerk, opdat God er in onteerd zou worden als er nog één weggetrokken wordt uit die gemeente die tot het eeuwige leven is uitverkoren. Maar de Heere zal het niet toelaten. U kunt weleens denken, weleens menen: "Ik ben nog een prooi van de duivel". Maar daar bovendien torent de waarheid die bij God is, dat Hij Zijn eigen werk zal volvoeren. Dat is de troost. Een levend lidmaat zijn en eeuwig blijven. En die Kerk, die heilige, algemene christelijke Kerk vormt een gemeenschap.

Want wat verstaat gij door de gemeenschap der heiligen? Ten eerste dat de gelovigen, allen en een iegelijk, als lidmaten aan de Heere Christus en al Zijn schatten en gaven gemeenschap hebben. Het is een arme tijd. En waar heb je nou nog zo'n moeder in Israël en zo'n vader in de gerechtigheid enzo? Waar heb je ze nu nog? Maar ook in onze dagen blijft dit de waarheid. De gelovigen... Niet een paar gelovigen. Dat is ook zo'n trend in onze tijd, vooral aan de rechterkant. Dat er wat zijn die nog een een of ander welwezen boven het wezen des geloofs deelachtig worden ofzo. Het kan zijn dat de een meer licht ontvangt dan de ander. Het kan zijn dat de een dieper ingeleid wordt in de heilgeheimen en de verborgenheden van het geloof dan de ander. Dat kan wezen. Maar voor al de gelovigen, allen en een iegelijk, geldt hetzelfde. Ofwel, het saldo op al die spaarbankboekjes is exact hetzelfde. Dat is de bedoeling. En dat is dit: dat die lidmaten aan de Heere Christus en al Zijn schatten en weldaden gemeenschap hebben.

Hij is gekomen uit de hemel. Wat heeft Hij hier eigenlijk gedaan? Ja, Zijn arbeid. Maar weet u wat Hij nog meer gedaan heeft? Moet u eens denken aan die knecht van Abraham, Eliëzer. Die moest een vrouw gaan halen voor Izak. Weet u wat Eliëzer deed? Hij kwam aan de andere kant, en daar ging hij al die sieraden, al dat goud uitstallen. De schatten ging hij tonen. En die schatten waren begeerlijke, heerlijke schatten. Hij ging de rijkdom van zijn heer en meester tonen. Dat is het wat hier staat. De Heere Jezus Christus heeft al de hemelse schatten van Zijn Vader getoond. Eeuwige liefde. Eeuwig welbehagen. Eeuwige gelukzaligheid. Eeuwig daar wezen waar God alles is en in allen. Eeuwig met Hem als koningen heersen over hemel en aarde. Eeuwig Hem verheerlijken. Eeuwig zich in God te verlustigen. Eeuwig in die plaatsen te wezen waar de straten van goud zijn en de poorten van paarden. Waar alles heerlijk, schitterend, onbevlekt en vol van gerechtigheid is.

Al Zijn schatten. Wat betekent dat? Wel, Hij is naar de hemel gevaren, en daar is Hij dat heerlijke hemelleven geheel deelachtig. En toen Hij naar de hemel gevaren is, heeft Hij Zijn volk meegenomen naar boven toe. En in Hem hebben zij al die schatten tot hun erfdeel. Die zullen straks worden uitgereikt op de dag van de uitbetaling. Al de schatten.

En gaven. Dat is ook wat! Welke gaven zouden daar bedoeld worden? Laat ik het samen mogen vatten in dit: wat wij gemist hebben sinds onze diepe val in Adam: kennis van God en Goddelijke zaken. En dan gebeurt het dat de grootste theoloog, met misschien wel vijftientig titels voor zijn naam, te kijk gezet wordt door een eenvoudige huisvrouw die vertelt van wat God aan d'r ziel gedaan heeft. Die licht gekregen heeft in de Schriften, en die verstaan mag de verborgenheden van ouds, met diep ontzag, te melden. Dan kan het gebeuren dat je aan zulke voeten nog neergezet wordt om daar onderwijs te ontvangen. Aan die gaven van Christus hebben ze gemeenschap. En gemeenschap wil zeggen: dat is tot één geworden. Er is nog wat in die gemeenschap der heiligen. Het is niet alleen een gemeenschap die vastgehecht is aan Christus, en al zijn schatten en gaven. Maar die ook vastgehecht is aan elkaar.

Maar laten we eerst samen zingen uit Psalm 102 het 16e vers.

*Uwer knechten trouwe zonen
Zullen altoos bij U wonen;
Ja, bevestigd in hun staat,
Voor Uw aanschijn, met hun zaad,
Uwen Naam ter ere leven;
Zij, van smart en smaad ontheven,
Blijven aan Uw dienst geheiligd,
Daar Uw goedheid hen beveiligt.*

Ten andere, dat elk zich moet schuldig weten... Dus de Kerk heeft schuld openstaan. Nee, geen schuld die ze verdoemelijk stelt voor God. Die is weggedaan in het bloed van de Heere Jezus Christus. Maar ze heeft een liefdesschuld openstaan. En die liefdesschuld wordt dan verstaan wanneer het oog gericht is op Hem Die uit ondoorgrondelijke liefde zoveel voor Zijn volk heeft gedaan. Ja, alles. Zichzelf heeft doodgeliefd. De eer van Zijn Vader en het heil van Zijn volk in alles gezocht heeft. Liever Zelf stierf dan dat de deugden van Zijn Vader geschonden zouden worden en één van de verkorenen nog uit Zijn handen zou vallen. Die liefde is zo onbevattelijk groot geweest. Hij heeft Zichzelf in alles, maar dan ook in alles gegeven.

Hij heeft alles moeten missen. Smaadheid moeten verduren. Hij had geen eens een plaats om het moede hoofd neer te leggen, terwijl de vossen nog hollen hadden en de vogelen des hemels nesten. Hij is daar gegaan in die smadelijke en bittere dood des kruises. Hij heeft gehangen onder de hitte van Gods toorn met de wonden van de spijkers in handen en voeten. Hij is daar gegaan tot in het graf toe. En wie dat ziet en wie dat verstaat door de werking van Gods Geest: "Dat deed Hij nu voor mij", die zal zich schuldig weten zijn gaven ten nut en ter zaligheid der andere lidmaten in gewilligheid en met vreugde aan te wenden.

Zijn gaven. Dan moeten we niet allemaal staan naar iets wat wij hoog noemen. Mooi hè dat er staat "zijn gaven". Weet u wat de Heidelberger bedoelt? Wat die gave ook is die de Heere Zijn lidmaten toeschikt, het is alles van gelijk niveau. Die die licht krijgt in de Schriften en daarover spreken moet en mag, die dat Woord mag uitdragen zoals Paulus dat deed onder de heidenen bijvoorbeeld. Die staat niet op een hoger plan dan Dorkas. Welnee, die daar met haar hand werkt, haar gave besteedde ten nut en ter zaligheid der andere lidmaten. Het mag ons behoeden van hoogmoed, van ijdele waangedachten. Want ook daarin geldt dat hoogmoed komt vóór de val. Er is maar één Hoofd en dat is de Heere Jezus Christus. En al de lidmaten zijn onderworpen. U en ik, wij hebben een lichaam. En als ons hoofd goed mag zijn, dan functioneert dat lichaam. En elk deel van dat lichaam heeft zijn eigen taak en zijn eigen functie. Onze hand kan niet fungeren als onze voet. En ons oog kan niet fungeren als ons oor. Zou het oor zich dan verheffen boven het oog? Ik kan horen en jij niet. Nee toch! O nee, het is alles tesamen één lichaam. En het maakt dat dat ene lichaam functioneren kan. Zo is het met deze gaven ook.

Ten nutte en ter zaligheid andere lidmaten gewilliglijk en met vreugde aan te wenden. Nou, dat is even wat anders dan dat gezucht van ons. "Moeten we nu alweer? Ik word het zo zat en ik word er zo moe van". Gewillig en met vreugde. Zie eens op die Heere Jezus Christus. Met eerbied gezegd, Die heeft nooit gezegd: "Ik word er zo moe van, Ik houd er maar eens mee op". Nee, Die heeft Zich gehaast om Zijn taak ten uitvoer te brengen. Die heeft zelfs in de aankondigingen van Zijn lijden dat lijden en sterven niet ver weg geschoven, maar als het ware naar Zich toe gehaald, dichterbij gehaald. "Voor die taak ben Ik gekomen".

Dat is de gemeenschap der heiligen, waar het alles is gericht op de eer des Heeren en op het nut en de zaligheid der andere lidmaten.

Nou, daar moet je vandaag mee aankomen. Nauwelijks twee kunnen er nog tesamen gaan. De Kerk staat in brand door oorlog, door

gevechten. Er zijn er geen twee het meer met elkaar eens. Daar moet je vandaag mee aankomen. Het is een prediking die ons schuldig stelt, die aanwijst hoe ver we van onze plaats zijn, hoe ver we weg gedreven zijn bij dat Hoofd vandaan, de Zone Gods. Het is een schande. Het is tot oneer des Heeren. Dat hoor je toch ook in de wereld om je heen. "Zijn dat nou christenen? Is dat nou de Kerk? Moet dat het nu zijn? Ze kunnen het niet eens met elkaar vinden en met elkaar uithouden". Zich schuldig weten. Dat is wat anders, hoor, dan voor je rechten op te komen en je eigen naam te willen sparen. Dat is wat anders. Dat zich schuldig weten, dat is de gang van de Heere Jezus. Zijn Naam verdween als het ware, opdat Gods Naam schitteren zou.

Wat gelooft gij van de vergeving der zonden? Dat God om des genoegdoens van Christus wil al mijn zonden, ook mijn zondige aard, waar ik al mijn leven mee te strijden heb, nimmermeer wil gedenken. Moet je eens kijken! Dat is ook een les! Denk erom dat die gerechtigheid van Christus nooit een afgedane zaak mag zijn in het leven des geloofs. Denk erom dat dat kruis van Christus nooit achtergelaten mag worden. Ik ben nu door gegroeid, ik ben nu door gevloeid. Nee, dit blijft altijd de zaak, de kernzaak: om des genoegdoens van Christus wil. Dat is de enige grond van hoop en verwachting van de Kerk. Zoals de apostel het zegt: "Ik heb niet voorgenomen iets te weten dan Jezus Christus en Die gekruisigd". En om dat genoegdoen van Christus heeft God al mijn zonden en ook mijn zondige aard vergeven en Hij wil het nimmermeer gedenken. Dat is ook een zaak! Of niet? Want wij kunnen een ander wel vergeven, maar ja, je moet hem maar op straat tegen komen. "O, die heeft vroeger eens een keer wat geld van mij gestolen. Ja, ik heb het hem wel vergeven, maar vergeten kan ik het niet". Zo zitten wij in elkaar. God niet. Nimmermeer wil gedenken. Dat is een wonderlijke zaak! Terwijl u dag aan dag gedachtig bent hoe zondig u bent. Dat noemt de Heidelberger: "Al mijn zonden en ook mijn zondige aard". Dat vreselijke ontdekken, dat het maar niet beter wordt, veeleer slechter in de beleving van het bestaan. Dat je jezelf gedurig maar tegenvalt. Ken je die bange vraag in je ziel: "Zou God van mij nog wel willen weten? Zo tegen Zijn liefde gezondigd. Zo hardnekkig in het kwaad. Zo makkelijk te verlokken en te verleiden door de duivel. Zou God van mij nog wel willen weten?" Ach, als dat er een is die van Christus gerechtigheid weet, u ziet uw zonden en ongerechtigheden. Maar God ziet ze niet meer. Nimmermeer wil gedenken. Als God vergeeft, dan vergeeft Hij het verleden, het heden en de toekomst. Want God is eeuwig en Die bezielt de mens in zijn totaliteit. Dat is een zaak! Of niet? Dan ga je vergeving vragen aan een God Die je

al vergeven heeft. Nee, niet dat je daarom achterover kan gaan zitten. Dat is de akelige christenheid van onze dagen. "Wat maakt het allemaal uit. Jezus is toch gestorven. Er is toch vergeving van zonden". Nee, zo niet. Maar dit heeft tot gevolg een zware, diepe strijd in het leven. Mijn zonden en mijn zondige aard is niet een zaak dat ik met genoeg kan genieten, want er is toch vergeving bij God. Nee, waar ik mijn leven lang mee te strijden heb. Dat is een vechtend leven. Dat is oorlogsgebied. Heb je zo'n oorlog in je leven? Een leven lang te strijden. God wil het nimmermeer gedenken. Maar ik word er dag aan dag mee geconfronteerd wat die diepe val in Adam nu heeft teweeg gebracht.

Maar... Dat is altijd het geloof. Wat gelooft jij?, staat er. Dat is niet te beredeneren. Dat is alleen te geloven, te beleven, te genieten.

Maar dat je jezelf met heel je zondige aard en al je zonden in dat vaste, onwankelbare Woord des Heeren verliezen zou.

Maar mij uit genade de gerechtigheid van Christus schenkt. Ziet u dat? Dat is een gegeven goed. Maar die gerechtigheid van Christus is een alles overdekkende gerechtigheid. Dan ben je schoon. Dan ben je blank en lieflijk voor het aangezicht des Heeren. En dat schenkt Hij omdat Hij verkoren heeft. En die Hij verkoren heeft, mogen in het gericht niet ten onder gaan. Opdat ik nimmermeer in het gericht Gods kome. Ik zal vandaag wel dood geslagen worden om voor Gods rechterstoel te boeten voor mijn zonden. En de Heilige Geest leert deze kostelijke les: "Nimmermeer in het gericht Gods komen". Ja, laat ik er dit bij zeggen. Dat is het laatste, want de tijd is om. Het is niet zo, kijk, dat een ieder in onze dagen tot de vastigheid van deze zaak komt. Dat is een gebrek in onze tijd. Dat is iets vreselijks. Maar die twee kanten. Dat jezelf tegenvallen en jezelf aan moeten klagen. Maar dat je mogen vastklampen aan dat onwankelbare Woord des Heeren. Dat zou rust en vrede in het bestaan teweeg brengen. Moet je je eens indenken. Denk daar elke dag maar aan. Dat zegt de Jood ook: "Denk daar elke dag maar aan, dat je op je doodsbed ligt". En onderhand moet je je ogen sluiten. Dan stormt toch alles op je los! Of niet? Dan komt heel je leven terug als een akelige aanklacht. Hoe moet dat ooit goed komen?! Weet u wat de vrouw van Kohlbrugge riep op haar sterfbed? O lieve Jezus, laat U zien; lieve Jezus, laat U kennen; lieve Jezus, laat mij U nog eens ontmoeten". Ze riep alleen om de Heere Jezus Christus. Daaraan zie je ook getekend dat deze belijdenis niet een of andere wetenschap is die we in een enveloppe kunnen doen en in onze zak kunnen steken, en die we er altijd uit kunnen halen en te pas en te onpas kunnen belijden en beleven. O nee. Maar daaraan zie je dat het telkens opnieuw een gift des Heeren is, dat Hij dat werk, dat Hij Zelf

begonnen heeft, ook bevestigt in het leven. De apostel zegt: "Ge hebt uw roeping en verkiezing vast te maken, want dat doende, zult gij nimmermeer struikelen".

Dat is deze zaak, om dit van harte te geloven en te beleven. Christus Jezus, de Zone Gods, het Hoofd van de christelijke Kerk, om daarvan een lidmaat te mogen zijn en te blijven, hier in dit leven, hier begint het reeds, en daar in de eeuwigheid oneindig, eeuwig daar waar God alles is en in allen.

AMEN.

Dankgebed.

Slotzang Psalm 40 : 8

*Verheug het volk, verblijd hen allen, HEER',
Die naar U zoeken t' elken stond;
Leg steeds Uw vrienden in den mond:
"Den groten God zij eeuwig lof en eer!"
Schoon 'k arm ben en ellendig,
Denkt God aan mij bestendig;
Gij zijt mijn hulp, mijn kracht,
Mijn Redder, o mijn God!
Bestierder van mijn lot,
Vertoef niet, hoor mijn klacht.*

Zegenbede.